

Antic Casino

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer Onze de setembre, núm. 17

Coordenades:

Latitud: 41.547698822738
Longitud: 2.2493467479944
UTM Est (X): 437394
UTM Nord (Y): 4599832

Classificació

Número de fitxa: 08135 - 125
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1927-29
Autoria de l'element: Domènec Sugrañes i Francesc Ferriol
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: 7500702DG3070S0001YA
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 05/02/2024 - 17:44

Descripció

Edifici que havia estat l'antic Casino, seu de la *Sociedad Recreativa Gran Casino de la Colonia veraniega de Montmeló*. El Casino era un edifici de planta rectangular i d'una sola nau. L'exterior, seguia unes línies senzilles pròpies de l'estil del moment, el modernisme però ja amb traces de noucentisme. A l'entrada hi havia un ampli vestíbul que donava accés a l'interior de l'edifici i que es reflectia a l'exterior a manera de cos adossat a la gran sala. En aquest espai hi havia un bar i una escala que portava cap el pis de dalt. Al pis de dalt del vestíbul hi havia unes vitrines amb autòmats que funcionaven quan se'ls hi posava diners, Manel Guasch ho descrivia "era com un armari individualitzat on hi havia un ninot i tots els ninots tenien el seu moviment i la seva representació. Això ja devia ser propietat del senyor Sabadell" (AA.DD, 2021).

Per entrar al Casino s'havien de pujar set o vuit graons, després hi havia una entradeta on hi havia el bar i unes taules, i després hi havia una porta que donava a la sala. La sala era de fusta, el terra era de fusta i hi havia unes llotges al costat de l'escenari de sis cadires cadascuna i davant de la pista hi havia tot de cadires per seure i l'escenari al fons. Al segon pis hi havia el galliner. Aquest cos de l'entrada, estava coronat amb una barana de balustres; cada pilastra, que pujava des de la planta baixa, suportava una copa decorativa.

La porta d'entrada a l'edifici estava emmarcada dins d'una gran motllura de mitja circumferència a manera de guardapols a la part superior, molt original. A ambdós costats i flanquejant la porta, hi havia dues vidrieres, segurament amb vidres de colors, emplomats.

Vicenç Pellicer recorda que a dalt de tot de l'edifici, a l'exterior, hi havia un avió que donava voltes, com el que hi ha al Tibidabo, i que hi podia pujar una persona.

Observacions:

El 20 d'abril de l'any 1929, Delfí Sabadell sol·licita permís a l'Ajuntament per ampliar el vestíbul i fer-hi un segon pis, a sobre del cafè. Els plànols que acompanyen la instància els signa l'arquitecte Francesc Ferriol.

Història

A l'obra col·lectiva sobre el segle XX a Montmeló (AA.DD, 2021, pp. 300 i ss) es fa una detallada explicació sobre la història i evolució del Casino: "A mesura que avançava el segle XX l'oci i l'excursionisme van anar guanyant progressivament terreny com a motivació de l'estiueig com ho palesen, respectivament, la construcció de casinos, com a principal centre de sociabilitat dels estiuejants. A Montmeló, el 6 de setembre de 1924, Ernest Pedrals i Fernández, important metge de Barcelona especialitzat en higiene infantil i inspector mèdic escolar, que estiuejava al municipi, juntament amb altres estiuejants: Josep Campanyà, Melcior García, Jaume Parés i Humbert Sebastià, van demanar permís a l'alcalde per poder tenir una reunió al Cafè de Baix, amb l'objectiu de crear una societat amb finalitat recreativa i poder tenir un lloc d'esbarjo. Per dur a terme aquesta reunió van enviar una convocatòria en la que constava que es faria el dilluns 8 de setembre a les 10,30 h. del matí al Cafè de Baix. Informaven i preguntaven el parer sobre la constitució d'una societat que els agrupés [...]. Probablement d'aquesta iniciativa va sorgir la creació d'una societat formada pels estiuejants del poble: la *Sociedad Recreativa Gran Casino de la Colonia veraniega de Montmeló* i la construcció de la seva seu, el Casino, per part d'un d'ells, en Delfí Sabadell".

El gener de l'any 1925 es va fer l'acte de col·locació de la primera pedra. La junta directiva del Gran Casino de Montmeló, en la sessió del 29 de desembre de 1924, ho va acordar i van decidir comunicar-ho a l'Ajuntament de Montmeló, posant en coneixement que volien fer-ne un acte públic. La construcció s'aixeca ràpidament, el 13 d'agost del mateix any, l'arquitecte municipal M.J. Raspall fa una inspecció a l'edifici.

El 17 de novembre de 1926, Delfí Sabadell presenta una instància a l'Ajuntament de Montmeló en la que sol·licita es fessin les gestions oportunes per tal de poder legalitzar l'edifici i per tant demanava, a la Corporació, que fes arribar l'expedient al Governador Civil de la Província perquè doni el permís per poder-lo obrir al públic. Un més després, el 29 de desembre de 1926 el secretari del Govern Civil respon que segons informe de la Subcomissió Provincial de Sanitat Local i vist l'expedient de Delfí Sabadell, cal completar els plànols que es van enviar amb “*la disposición de la cabina, w.c. piso o galeria, escaleras de acceso a esta, y precauciones contra incendios*”. El febrer de 1927 l'arquitecte Domènec Sugrañes signa uns plànols del Casino.

No se sap del cert quan s'acaba l'edifici, però a partir del mes de juliol de 1927 s'hi comencen a fer tot un seguit d'actes organitzats per la recent creada *Sociedad Atracción de Forasteros*, amb seu a l'edifici del *Gran Casino de Montmeló*. A finals de juliol aquesta societat hi celebra la seva primera festa, segons la publicació *El Diluvio* del 2 d'agost i el 25 de juliol d'aquest any, l'esmentada societat convoca una reunió “*en la sala platea del Gran Casino*” segons consta en el fulletó que es va repartir. El diumenge 31 de juliol de 1927 s'hi fa un gran festival Musical-Literari amb 120 cantants procedents de l'*Orfeo Escola Choral Martinenca*, de Sant Martí de Provençals, amb els que Delfí Sabadell hi tenia un fort vincle.

Bibliografia

AA.DD (2021). *Aproximació a la història de Montmeló. Segle XX (1900-1960)*. Montmeló: Centre d'Estudis de Montmeló.

